

men jeg tror dog, at Redaktionen er saadan, at, naar Loven skal læses af den store Mængde ude omkring i Landet, kan der være Fare for, at man skal tro, at den ikke i samme Omfang rammer saadanne mindre Blandinger, f. Ex. af 20 pCt. Margarin og 80 pCt. Smør, som netop ere de allerfarligste. Jeg har imidlertid ikke villet fastholde nogen Redaktionsændring, da vi i det Hele taget befinde os paa et saa usikkert Grundlag ved hele denne Sags Behandling og maa vente meget snart at komme til at behandle den igjen. Det Punkt, hvorfra efter min Mening den største Fare kan true os, er, dersom Landmændene skulle ville slaa ind paa samme Wei, som de have gjort andre Steder, f. Ex. i Holland, saaledes at det blev dem, som foretog disse Blandinger og derigjennem førte til en Forsælsning af Smøret, som kunde skade det gode Navn, som det danske Smør nu en Gang har faaet paa de bedste Afsetningspladser. Der er et andet Punkt, jeg gjerne vil gjøre en kort Bemærkning om, det er Spørgsmaalet om det Mellemstadium, der ligger imellem, at Loven bliver færdig fra Rigsdagen, og dens Ikrafttræden den 1ste Mai. Det er kun et kort Tidrum, men netop fordi det er saa kort, vil det faae Betydning ligeoverfor Spørgsmaalet om Mærkning og Pakning af de kunstige Smørsorter. Vi maa jo ikke være blinde for, at der findes f. Ex. her i Byen og maaste ogsaa paa andre Steder i Landet temmelig store Oplag af kunstigt Smør, og det kan være meget vanskeligt at faae alle disse Oplag mærkede og aldeles umuligt at faae dem i saadanne Pakninger, som Loven og senere Indenrigsministeriet har til Hensigt at bestemme, og at der i den Anledning vil blive Vanskeligheder, som ikke ere uvæsentlige at ordne. Jeg mener imidlertid, at naar der bliver skredet ind strax og truffet de fornødne Foranstaltninger, saa vilde de Ulemper, der kunne opstaa, nogenlunde kunne fjærnes. Søvrigt vil jeg gjerne bede den høitæredede Indenrigsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Indførselen af kunstigt Smør. Jeg tror ikke, at der er saa stor Fare for; det kunstige Smør, som kan tænkes at blive produceret her i Landet, men at Faren er meget større ved det, der bliver indført, idet de, der give sig af med Indførselen, maaste kunne antages at være mindre samvittighedsfulde ligeoverfor dette Forhold end de, der fabrikere en saadan Vare her i vort eget Land. Der kommer jo store Masser af kunstigt Smør herind, det har fundet Sted i længere Tid, og det er gaaet saa vidt, at man endogsaa anser det for en Betsignelse for Fattigfolk, at der

indføres kunstigt Smør, idet det sætter dem i Stand til for billigere Pris at komme i Besiddelse af et nogenlunde godt Næringsmiddel, end de ellers vilde kunne. Det er netop paa det Omraade, jeg tror, at der hurtig vil blive Trang til ogsaa at komme til Lovgivningsmagten for at faae Bestemmelser, der nærmere fastsætte Administrationens Myndighed ligeoverfor dette Forhold. Jeg har kun villet nævne dette for at opfordre den høitæredede Indenrigsminister til ogsaa at have sin Opmærksomhed henvendt særlig herpaa.

Leeth: Det er min Opfattelse, at man bør være saavel det ærede Finantsudvalg som Andre, der have haft med denne Sag at gjøre, taknemlige for den hurtige Fremme, som den har givet en Sag, der jo sigter paa et for vort Land særdeles vigtigt Anliggende. Det kan kun være mig en Tilfredsstillelse, naar jeg under Sagens 1ste Behandling yttede, at det vilde være rigtigt ved en Anordning at foreskrive Formerne for disse Foustager, som der er Tale om, at Udvalget da er gaaet ind derpaa. Med Hensyn til § 2 skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Efter min Mening kan man læse § 2 paa to Maader; man kan læse den saaledes, at der i Grunden ikke staar noget Andet deri, end hvad der gjælder efter de almindelige Grundsætninger for vor Strafferetspleie i det Hele taget, at Politiet skal sætte sig i Bevægelse, naar det har Mistanke om, at en Lovovertrædelse er begaaet, og at den Vedkommende, der er Tale om, kan have begaaet en Lovovertrædelse, skal betale Omkostningerne ved Sagen, naar Mistanken findes at have været begrundet, i alt Fald ved Skyld fra hans Side. Det er Noget, som gjælder ifølge de almindelige Regler for Strafferetspleien; der staar ikke i § 2, at man vil gjøre en Undtagelse med Hensyn til denne Lov fra Grundlovens Hovedregel i § 81 om, at Voligen er ukrænkelig, og at Husundersøgelse o. s. v. kun kan finde Sted efter en Retskendelse. Men jeg har dog, som jeg nævnte ved 1ste Behandling, opfattet § 2, som om dette var Meningen; jeg har ikke stillet noget Endringsforslag derom, fordi jeg under de nuværende Forhold fra min Side ikke har villet gjøre Noget, der paa nogen Maade kunde ud sætte Lovens Fremtid, men jeg vil henstille til det meget ærede Finantsudvalg til 3die Behandling at tage under Overveelse, om der ikke — og det mener jeg, at der bør — i § 2 udtrykkelig skal siges, hvad der er Meningen, enten at gjøre en lovhjemlet Undtagelse fra Hovedreglen i